

ҲОМИЛАДОР АЁЛЛАР ҲИССИЙ-ЭМОЦИОНАЛ КЕЧИНМАЛАРИНИНГ ПСИХОЛОГИК ХУСУСИЯТЛАРИ

Каландарова Мадина Бахадировна
(Урганч)

Аннотация: Мазкур мақолада ҳомиладор аёлларнинг шу давр мобайнидаги психологияк кечинмаларининг шакллари назарий жиҳатдан ўрганилган. Шунингдек, ҳомиладор аёлларнинг ҳиссий-эмоционал соҳасига таъсир қилувчи омиллар таҳлил қилинган

Калит сўзлар: ҳиссиёт, эмоция, ҳомиладорликка муносабат, оптимал тип, гипогестагнозик тип, эйфорик тип, хавотирли тип, депрессив тип.

PSYCHOLOGICAL FEATURES OF EMOTIONAL EXPERIENCES OF PREGNANT WOMEN.

Kalandarova Madina Bahadirovna
(Urgench)

Keywords: feeling, emotion, attitude to pregnancy, optimal type, hypogestogenic type, euphoric type, anxious type, depressive type.

Abstract: In this article it is theoretically explored the forms of psychological experiences of pregnant women during this period. And also analyzed the factors affecting the emotional sphere of pregnant women.

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЭМОЦИОНАЛЬНЫХ ПЕРЕЖИВАНИЙ БЕРЕМЕННЫХ.

Каландарова Мадина Бахадировна
(Ургенч)

Ключевые слова: чувство, эмоция, отношение к беременности, оптимальный тип, гипогестогенный тип, эйфорический тип, тревожный тип, депрессивный тип.

Аннотация: В статье теоретически исследуются формы психологических переживаний у беременных в этот период. Также были проанализированы факторы, влияющие на эмоциональную сферу беременных.

Физиологик ва соматик ўзгаришлардан ташқари, ҳомиладорлик мураккаб ҳодиса бўлиб, унга психологик ва ижтимоий ўзгаришлар ҳам киради.

Ҳомиладор аёллар ҳиссий-эмоционал соҳасида турли психопатологик ўзгаришлар рўй беради, уларга тиббий муолажалар билан бир қаторда психокоррекцион таъсир кўрсатилса бўлажак она ва бола саломатлигига салбий таъсир қиласидан эмоционал ҳолатларни нисбатан енгиллаштиришга эришиш мумкин.

Психология фанида перинатал давр ҳомила пайдо бўлган даврдан тики чақалоқнинг она билан биргаликда, эмоционал боғлиқликда кечадиган яхлит давригача бўлган вақт назарда тутилади. Психология учун боланинг эр ва хотин қўшилиши натижасида қандай конструктив ёки деструктив мотивлар асосида пайдо бўлиши ҳам аҳамиятлидир. Айниқса, аёлнинг ҳомиладорлик давридаги ҳис-кечинмалари, боланинг қанчалик кутиши каби психологик омиллар кейинчалик у билан амалга ошириладиган психотерапевтик ишларда амалий аҳамият касб этади. И.В. Добряков (2003) ҳомиладор аёлларнинг шу давр мобайнидаги психологик кечинмаларининг шаклларини шундай тафовутлайди:

- оптималь тип;
- гипогестагнозик тип;
- эйфорик тип;
- хавотирли тип;
- депрессив тип.

Ҳомиладорлик даврида доминантликнинг психологик компонентининг оптималь варианти ҳомиладор бўлганидан хурсанд бўлган аёлларда қайд этилади. Улар масъулияти, лекин ортиқча ташвишсиз ҳомиладорликга эътибор беришади, пайдо бўлган муаммоларга етарлича жавоб беришади ва улар билан конструктив тарзда курашадилар.[2]

Аёл ҳомиладор бўлганига ишонч ҳосил қилиб, фаол ҳаёт тарзи билан шуғулланишни давом этиради, шифокор тавсияларини бажаради, соғлиғини кузатади. Ҳомиладорлик аёлнинг турмуш тарзини сезиларли даражада ўзгартирмайди, чунки ҳомиладорлик ва боланинг туғилиши унинг ҳаётий режаларининг бир қисмига айланган бўлади.

Бундай имконият асосан ижтимоий жиҳатдан яхши мослашган аёлларда шаклланади. Одамлар, ҳомиладор эканликларини пайкашса, уларга диққат-эътибор беришади (транспортда жой беришади, уларга йўл беришади), оптималь типдаги аёллар бу

холатлардан ҳижолат бўлмайдилар, буни ҳурмат билан қабул қиласидар. Шу билан бирга, улар талабчан эмас, алоҳида эътибор талаб қилмайдилар.

Оптимал типга хос бўлган аёлнинг турмуш ўртоғи билан муносабатлари ижобий характерга эга. Ҳомиладорлик кутилган ва режалаштирилганлиги сабабли ҳар иккаласига ҳам қадрлидир. Ҳомиладорлик жуфтлар ўртасидаги муносабатларни янада чуқурлаштиради.

Аёлнинг туғилажак фарзандига бўлган муносабати севги ва масъулият билан ажралиб туради.

Ҳомиладорликнинг асоратлари бўлган тақдирда оптимал типга эга бўлган аёл атрофдагиларга яхши муносабатда бўлиб, шифокорлар билан конструктив ҳамкорлик қиласиди. У яқинлашиб келаётган туғишдан қўрқмайди ва ҳамма нарсанинг тўғри амалга оширилишига ишонади. У оналик ва болани эмизиш учун авваламбор ўзининг она сифатидаги салоҳиятига ишонади ва одатда лактатсия билан боғлиқ муаммолар бўлмайди

Ҳомиладорликни бошдан кечиришнинг адекват услуги ҳомиладор аёлнинг кучли ва узоқ давом этадиган салбий ҳиссиётларини көлтириб чиқармаслиги билан тавсифланади.

Гипогестагнозик тип, яъни, турли сабабларга қўра, ҳомиладор аёл ва уни ўраб турганларнинг унинг ҳолатига эътибори камлиги қўринишида (масалан, талаба бўлган ҳомиладор аёл ўқиши ташвишлари билан ҳомиласига етарли вақт ажратиб эътибор беролмайди) намоён бўлади.

Одатда, улар атрофдагилар ҳомиладорлик белгилари бор ёки йўқлигини сезишига нисбатан эътиборсиз муносабатда бўладилар. Лекин эътиборни кучайтириш, ҳомиладорлик масалалари, соғлиқни сақлаш шароитлари, маҳсус муносабатларга бўлган уринишлар ва ёрдам таклифлари кабилар бундай аёлларда безовталикни көлтириб чиқаради. Бундай аёллар тажрибаларига мос келадиган қўйидаги сўзлар билан тавсифланади:

- “Менинг ҳомиладорлигим билан боғлиқ алоҳида туйғуларим йўқ”;
- “Мен ҳомиладорлик ҳақида, келажакдаги туғилиш ҳақида ўйламасликка ҳаракат қиласман”;
- “Мен яқин келажакда оналикни ўйламайман”.

Гипогестогнозик типидаги аёл ҳомиладорлик ҳақида унугандек қўринади, унинг намоён бўлишига эътибор бермайди.

Кўп жиҳатдан, гипогестагнозик тидаги аёлларнинг хулқ-автори ҳомиладорликнинг бепарволик тарзи билан белгиланади (Филиппова Г.Г. 1999). Г. Филиппова ушбу услубнинг асосий хусусиятларидан бири аёлнинг ҳамлодорликни кечроқ англаб етишида ҳисоблайди. Лекин у, одатда, ноқулай, ҳайрон бўлиб, безовталикни бошдан кечиради. Шу билан бирга унинг соматик ҳолати одатий бўлиб, баъзида ҳомиладорликдан олдингидан ҳам яхши бўлади. [4]

Ҳомиладор аёлларда эйфорик (юонон эу - яхши, феро – ўтказиш) вариантида юқори кайфиятли муҳит мавжуд бўлади. Улар келажакни фақат ёрқин нурда кўришади, улар туғишнинг хавфсиз оқибатларига ишонадилар. Бу типга мансуб ҳомиладор аёл: «Менга ҳеч қандай нарса ҳомиладорлик каби баҳт келтирмайди!» дейа фикрлайди.

Ушбу аёллардаги ҳомиладорлик одатда режалаشتарилган бўлади. Ҳомиладорлик юзага келишига амин бўлган эйфорик вариантига эга аёл турмуш тарзини тубдан ўзгартиради. Бошқа одамлар, шу жумладан бегоналар, ҳомиладор эканликларини тушуниб, бу билан боғлиқ бўлган эътиборини беришганда у жуда мамнуният билан қабул қиласди.

Хавотирли тип, бу версиянинг хусусиятлари унинг номида акс эттирилган. Перинатал психологлар ишларида ташвиш ва хавотирлик, ҳомиладор аёлларнинг қўрқуви ва фобия муаммолари кенг ўрганилган.

Ташвишланиш - бу ноаниқлик шароитида юз берадиган ҳодисаларнинг тавсилотларини акс эттирадиган туйғу бўлиб, у воқеаларнинг ноқулай ривожланишига имкон беради. [3]. Ҳомиладор аёл айнан шу ҳолатда бўлади. Келажакнинг ноаниқлиги қанча кўп бўлса, бу шунчалик ташвишли бўлади.

Ҳавотирланиш, объектив хавфсиз шароитлар таҳдид солувчи, деб ҳисобланадиган шахсийлик хусусиятидир.

Ҳомиладорлик даврида қандай ҳомиладорлик давом этиши, пренатал ривожланиши, қандай қилиб ва қандай натижага эришиш юз бериши ҳақида маълумот йўқлиги кўпчилик аёлларда кузатилаётган ташвишлилик ва қўрқувнинг пайдо бўлиши, табиий ва одатийдир. Бу ҳистийғулар туфайли аёллар ўзларининг соғлиғига нисбатан кўпроқ эҳтиёткорлик билан муносабатда бўлишади. Шундай қилиб, ташвиш ва қўрқув аёлни янги даврга мослашишга ёрдам беради.

Ташвишланиш ва қўрқув, уларнинг интенсивлиги объектга олиб келадиган хусусиятларга мос келмаса, патологик белгини олади. Шу билан бирга ташвиш уйғунаштирувчи ролни ўйнайди ва аксинча,

ҳомилага муносабатнинг даҳшатли версиясини шакллантиришга олиб келади (Добряков И.В., 1999, 2003).[2]

Аёлнинг ҳомиладорлик даврини қандай бошидан кечириши унинг она бўлганидан кейинги хулқ-авторини белгилайди. Туғиш билан боғлиқ ташвишлар психоаналитик йўл билан О.Ранк ва С.Гроффлар томонидан батафсил ўрганилган. Туғруқдан кейинги давр эса яна психологик жиҳатдан алоҳида давр бўлиб, бу ота-онанинг фарзанд туғилишига бўлган ҳиссий муносабати характеристидан келиб чиқади.

Шуни алоҳида таъкидлаш жоизки, Ўзбекистонда оналик ва болалик давлат томонидан муҳофаза қилинади ва қадрланади. Шу билан бирга масаланинг муҳим жиҳати ҳам борки, никоҳга киришнинг энг долзарб мотиви фарзанд кўриш бўлгани сабабли, оиласда аёлга перинатал даврида унга алоҳида меҳр кўрсатиш, ғамхўрлик қилиш, аёлни психологик қўллаб қувватлаш жуда зарур, бу қўллаб-қувватлаш ҳомиладорлик даври билан боғлиқ психологик кечинмаларнинг асоратсиз бартараф бўлишига сабаб бўлади.

АДАБИЁТЛАР:

1. Абрамова Г.С. Психология в медицине. М. 2000 г. 272 с.
2. Добряков И.В. Перинатальные аспекты психологии и психотерапии семьи // Семейный диагноз и семейная психотерапия. – СПб.: 2003. 234 с.
3. Винникот Д.В. Семья и развитие личности. Мать и дитя. Екатеринбург: Изд-во «ЛИТУР», 2004.- 400 с.
4. Филиппова, Г. Г. Психология материнства: концептуальная модель. М. : Институт молодежи. 1999. -286 с.